

сишъ и добро нѣма да видишъ.“ А онзи, богатиятъ, който дава 100 лв., казва: „Докато цѣлувашъ моята ржка, дърво ще има. Азъ не съмъ Христосъ“. Това значи 100 лв. А жената, която дала 200 лв., казва: „Докато цѣлувашъ женитѣ за пари, никога нѣма да прокопсашъ“. Цѣлувката трѣбва да бжде съвършена, абсолютно безкористна.

Тукъ имате една жена, която е отритната отъ цѣлъ свѣтъ и търси спасение. Тя е жената, която се дави, и се хваща за Христа и казва: „Само ти, Господи, само твоята Любовь, само твоята Мждростъ може да ме избави отъ туй положение, въ което съмъ изпаднала“.

И вие, жени, — ще се обърна къмъ васъ и къмъ мъжете — азъ нѣмамъ вашата опитностъ, налй всички сте цѣлували и сте били цѣлувани, какво сте усѣщали слѣдъ цѣлувката? — Цѣла нощъ сте се въртели на леглото. Защо? — Не сте цѣлунали Христа, а дявола. Тамъ е мъчението. Дѣто се цѣлува дяволътъ, язва се явява, и злото се ражда. Тамъ е всичкото. Забѣлжете, това е единъ фактъ. На жена, която е цѣлунала единъ покваренъ мъжъ, лицето ѝ почернява. На мъжъ, който е цѣлуналъ жена, която не е на мѣстото на Христа, и неговото лице се разваля. Ако е билъ чистъ, непрѣмѣнно лицето му се измѣня. Цѣлувката винаги произвежда единъ прѣвратъ или за добро, или за зло. Ако сте цѣлунали Христа, непрѣмѣнно ще свѣти лицето ви, но направили ли сте една грѣшка въ цѣлувката, винаги ще ходите наведени, като тази грѣшница. Ще казвате: „Нѣма за мене смисълъ въ живота“. Тогава, какъвъ е цѣрътъ? — Ще дойдете при Христа. Вие можете да намѣрите Христа и днесъ. Вземете Евангелието, прѣнесете се 2000 години назадъ или идете 2000 години напредъ, вие ще намѣрите и ще цѣлунете Христа. И нѣма живо сщество, козто да се постави въ положението на тази жена и на което Христосъ да не се